

Еф. Це бхда .

Ш. Обѣцавамъ и се кълна .

Мара. Сега азъ мога да ида ! / Прѣстѣлва и пакъ се спира прѣдъ изгледа на прозореца.постоява; огледва прощално стаята си и като прѣгльтва бликнали сълзи додава / ...Сега азъ мога....Да въвримъ, свети старче...

Мара и патриарха излизатъ.

Щишманъ остава за малко. Той е замаетенъ и чакъ кога тѣ сѣ възвѣ - той излиза.

Дрина. / Сама, изгледва всички и прѣзъ сълзи додава/ Не;не е на добро туй !...За черниха хубавата княгиня!

К Р А Й.

Съсрич. 1. Ноември 1924г.

Handwritten signature